

מיינדי לשפאל

הייא הchallenge את דרכה בתנועת כר של כהנא, כנענה פרועה שהתחמלה בפרובוקציות. אבל לידת בתה שינהה לחולוין את השקפת עולמה. ב-10 השנים האחרונות מליס לויין-בוסקוביץ' (55) מנהלת את ארגון "ילדי השלום", המנסה להפגיש ילדים יהודים וערבים בסדנאות תיאטרון. אבל בinctים, היא מודה, הדיאלוג בין העמים רק הולך ומידדר

דני ספקטור // צילומים: אביר סולtan

בבפעם האסונה שתיתקלו במלים לוויין-בוסקוביץ' (55), תתקשו להאמין אין מה אף עבר בהחייה. יתבעו נס שפתקן עבורה או אמתותה הונכחות. לוויין-בוסקוביץ', שבילה שבועות ארוכות בכפר עזראות, הייתה אותה התemptation גוררות בוחר של פאריך כהנא – נבלת רוחם את אחר מנגנון תשלום הגדרלים בישראל, עם תקציב של מיליוןיות וחולום רוחם להיות השרה לעניינו וראוגן בין ישראלים לרביבים בכנות האהא.

הכל השתנה אציג כשהפטמי לאמא", היא טעונה. "אחרי שבתי נלהה מגעוי למסקנה שגם אני באתם וזה תא שבות העם שלי, או ציריך למושא הרבה אחוריות, לא טאבלם ומלחמות. הבני שגם כל ילד ערב ולסיטני יש אמא, גם לך גצע' והבת שלה ניחול חיים נורמליים וטוביים, כמו הבית שלי. הבני שישלים יבוא מהאהה, כי לנו שיש את האינדרס כי גורי שוה יירה".

ואז בפזרה שבעל אהבותיו והשותות בפכו?

"אני לא מבינה רק שתי מאהות: אם אל סוראללה זאת של בזלארון. אני מרגישה מועקה גורלה בלב מאו הפיגוע בבנייני התואומים. כשחומרינגד בא לאום' בנוי יורק, הוא לי מחשבות איך

"אנחנו דור שלישי באמריקה", היא מספרת, "אבל הינו משפחה מادر אהבת ישראל, שלוחה כספורי פעם והלכה לבלתי בנסות בתים ובארודעים גורליים. הייתה לנו זהות יהודית, אבל לא אורתודוקסית, ובנה שלא הייתה לי מחשבה שצרכי לעלות לירן. לא ידעתי בכלל מה זו ציונות".

את גיל החתbergerות היא לא זכרה לטור בה. אביה איש העסקים ואמה המורה התקשו להתרדור אותה, והוא נאלצה לחפש מסגרת חלופית. במסגרת החיפושים הגיעו לה'לינה להגנה יהודית" – תרנגולת הנוער של מאיר כהנא, שם נשרה כמעט 20 שנה.

"היום אני מאמינה שכמעט לכל מי שהיה בתנועה הזאת היה משוכנע מושתף", היא אומרת, "בעיקר ברמה הפיסכולוגית. היו לנו בעיות בבני וhippies מסוגרת אחד רות. המסגרת האתנית בסיס היהודית וגם קיבלה אותנו ללא תנאים. הורים שלי לא ידעו איך לאכול אותו, כי היהינו שמנת. אמא עכשו הדיאלאkt לא ייתן לך גודש – מסגרות ס אלה עשו אותו מادر עזבה ובודדרה, או הילכת לחפש חמייה במסגרות אחרות".

איך נראתה הימצאה ביתית?

"האזורים היו אמורים לי ובריהם כמה 'סכא' של רוח נתנו לד' המותן, אם רק היה רוחה אבל עכשו הדיאלאkt לא ייתן לך גודש – מסגרות ס אלה עשו אותו מادر עזבה".

בפעם הראשונה הגיעה לכנס 'הילינה להגנה יהודית' בגיל 16 התרשםה וזרעה הביתה לספר לחברות. בפעם השנייה כבר הגיעו כדי להישאר. כל הדיינאים שם על גורל העם היהודי נתנו לי הרגשה שאני חוקה. והרגשת שאני עשו מה שהוא אהבת ושמצאי חוק שעונח על מה שהוא פשוט. עשותי בשבייל העם שלי את מה שלא עשו בשבייל, וזה ענה לי על צורך מסוים".

מה עשיתם באותו מפגשיהם?

"לפדרנו הגנה עצמית ודברנו על אהבת ישראל. בנוספ' לה נס חיכנו פעילותות, כשהמטרת העיקרית שלנו היהו להכין דידעה לעיתון. כל האמצאים היו כשרים. היה בית ספר בפילדלפיה שבו קיבלו מכתות מהחוויים בבית הספר. המנהל היהודי לא רצה להכיר בעובדה שיש לו בעיה. אחרי הלימודים פרצנו פנים לתוכ' בית הספר. היו שם שתי מזכירות יהודיות שתחילה לכתות ולהתחנן שלא נעשה להן כלום. ני' תקנו את הסלפונים, ואו הגינו מהמשטרת ועצרו אותנו. לא באמת עשינו שם ממש רע, אבל זו הייתה המטרה שלנו. פרצנו פנים רק כדי להסבירים לעיתון את הכותרת שבית הספר היה מסוכן ליהודים".

או השניטם את המטרה שלכם.

"בעיקר הזמן והכח שזדקנו. חודש אחר כך הגיע תלמיד שוחר בו תשע לבית הספר עם אפקת והרג מורה יהודי באוטו בית ספר. באותה תקופה דידעה אנטישמיות מادر גדר לה. הוא הרבה ששמו ואשי חירד במוסדות יוצאים. גם במקהלה היה עשינו קצת ריש ו'ר' רצנו לכל מני מוסדות עד שהגיעה המשטרת ועצירה אותנו. נך קיבלנו עד תמונה בעיתון ומשבכנו עד כמה חודשים".

ומה השבבה משבכתך על דיזונה בת דרי 17 שטבולה בבלא יותר מאשר בלימודים? "הייתה עצורה ארבע פעמים. המשבבה של' חשה שהשתגעתי, אבל המשכתי בפ' עליות כדוגל. בשנת 68' קדום והקח של הרוסים הגיע לאורה"ב וזרענו שאנו חווים לעזר אהוה, או החלמתי לקחת עליי את המ' שינה. ננכשת לשם באטען הופעה, גלשתי על הרוח והזגולתי לבעט שצדר לשוחר את יהודית ורסה. יומ' אחדvr ישבי שוב במעבד, אבל למחרת הגעתו לעמורי הראשון של ה'ג'י יורק טיפסן. הוא קידם את הנושא בזירה בלתי רגילה".

"בשנת 89' הגיע קרקס רוסי לאורה"ב. נכנסתי באמצעות הופעה והחלה לצעוק שצדר לשחרר את יהודית רוסיה. יומ' אחרvr ישבי בטעcer, אבל הגעתי לעמוד הראשון של ה'ג'י יורק טיפסן"

"במהלך העבודה על עץ השורשים המשפחתית, ילדה ערבייה אחת סיירה שסבא שלה היה המוכתר של דיר אסין. כשהשברנו מה זה, נוצר מתח גדול. אני גאה בנוער היהודי שmag'ע אלינו"

להרוג אותו. כשהנסראללה הופיע בטלולויה ושיחק עם הרגשות של משפחות החטופים, הוא עינית אותן והאכל אותן מבנים, והעשה לי רע. האדם הזה הוא איש נורא".

מה עם אמא של בחנה? "יותר קל לי להבין אותה ואת אמא של יגאל עמיר מאשר את אמו של נסראללה. מהאותה צריך לבוא השינוי. לפניו הלי' רה השבתי שיש אגושים שעדרף שיטותו, אבל כבר לא יכולתי להריגו. לפניו הלי' כל איש שילודת והופכת לפזיפיסטי, אבל לי זה קרה. ברגע שהבנתי מה זה ולהיות אמא הרגשתי מתקומם הודות עם כל האמות בעולם".

דור שלישי באמריקה

ויברונו הילדיות הראשון של לוייבס' קובי' הוא של אורות בקר שבסה' של ארגון בזמנו לחברי ארגון ואציג' שהגיעו לביקור בארץ ישראל.

לשותא

צלום: יוסי 77

1985. עיתות עם אולה כהן ב彷מגנה בירושלים

"גרתי עם אולה כהן שלושה חודשים. צחי הנගבי היה ילד בן תשע. תמורה המגורים נתתי לו קצת שיעורי קרואטה. הוא לא ידע הרבה. אני מקווה שהוא עוד זוכר כמה תרגילים"

לעמאץ

אפרה. עשתי תואר שני במוסיקה ובתיאטרון וכארץ בקרתי בחר פשחת. ב'87 עליית שוב לארץ, התישכתי בקבוץ גובה והתחיה לחיה לפלור עכricht באאלוף. פעם בשבע הייתי נסעה לחווות של מקהלה 'קאמט', שם שיחשתי בסופרין.

ומוח עם האידיאולוגיה? "שטי' אותה על המתנה. פגשתי את הגייר היישראלי דור בוטקוביץ', שלמר צייר בארצות הברית, והתהנני אותו ודרת שוב לישראל. בשנת 90' נולדה לנו בת אלכסנדרה, ואו הגע השינוי הגורל של חיים, נבنتי לילדי השלום והפכתי לילדי לויין".

זה שמי המזוקני, כאשרני מתחפקות כאמרגנית של מדרים קלאסים. מליס בוסקר ביצ' והשם של' בשאנוי עשה את תפידי בארגוני השלום. וזה מוכ שיש לי שני שמות: אם מתקשרים וקוראים לי מליס, אני יודעת שהשיחה קשורה לשום. אם מבקשים את לויין, אני יודעת שזו שיחה על מוזיקה".

הפעם הראשונה שבנה לורנסקי' בתנטה בעפליות הקשורה בשלום הייתה בתסגרת "משחקים למגע שלום" – ארגון

שחקים אחד משכנית. "בשצטראטגי לארגן של היהי מבול' בלתי. לא ידעת אם ישני ברעות של יiams העוברה שאני עשו את מהותה את זהות וחותם הקיום שלי. הרגשתי שאני עוברת תהליך שבספסי' ישני, שעברתי טרנספורמציה. עם הלייה שניית את נקודת המבט שלי. הבנתי שאנו חייבת עזר אחר. התחלתי ללמידה על ידי הידבות, לא אלומות".

ואך חביריך והדורות קובלו את השיר

ביו? "זה לא כל כך קיבל. עם רוכם איברתי קשר. מענני אותו לדעת אם גואלה כהן תקבל אותה היום. וציית לפגוש אותה פעם, אבל אני לא ידעת איך היא תגיב. היא אשה עם הרבה לב. אני ממשיכה לאחוב אותה מרחוק ואני ושבת שהיא אחת מהנשים שכחיכי אהובת את מדינת ישראל, אבל הדרך שלחה היא אהורת ואני

בבינה את הספקות שלה. אני נאמנינה

ונתני לו קצת שיעורי קרואטה. הוא לא ידע הרבה אבל תhalbב. אני מקווה שהוא עוד זוכר כמה תרגילים".

"קורם כל, היהי מאהבת. כסעלית לאארץ דיברנו על מפתוח משרד של חנאגנא ואותה רחבה בירושלים. זה היה לפני שכח' גא ותגובה 'ך' הגיעו לאארץ. וזה לא הדריך לי להיעזר גם פה. ב'97' נעצרת לשלושה ימים בנוה תרצה. כל הנשים שם ניסו למכור לי חישש".

למה חזרת כלך מודר לארץות דבר? "הייתה מאהבת בבחור, וכשהוא החליט

לחוור או הলכתי איתו. ידעתי שהוא עזובה

תקפהית ושהני עוד אחזר. התחלתי ללמידה

איתנה. גורתי אותה שלושה חודשים. צחי

ישראל והוותה איתי מאוד. סגש' גם מיישטו מוחדר השני של המפה הפלומית? "לא. זה לא עניין אותי. בסביב' מה הם והוא איברים שלי. עכשוו ביטין קוראים לי איבר, ואו אני קוראת לאנשים כמוני איבר. זה די מכך".

אתה שסימח את למדודיה בשנות 70', התחלת לוינוטקבי' לעלות לאארץ בעקבות אחד מחבריה שבוי וויתה מאוחרת ושה' חליטת לעשות עליה. וגע לפניו שעלתה על הטיסת והתקשרה לחברת הסובב גואלה כתוב ובקשה ממנה לגרור אגללה כמה וחודשים. זו הייתה תקופה מאד קשה לאולה, כי אבא שלה בדיק נפטר. אבל בוגראה שבאמת מצאתי חן בעיניה, והוא אישרה לי לבוא ונגר אצלה בחרושים הראשוניים. שתי הבנות מהקיבוץ שאצלן התאכנתני. בפעם הקודמת שמעו שאני באה לאארץ חן. באה לשודה התעופה כי לאסמי אותה. זה לא האמינו כשהן ראו אותה אוטרת להן שלום, ואו וולכת ומתחבקת עם גואלה והולכת איתנה. גורתי אותה שלושה חודשים. צחי

במבט לאחר, את גאות בכל רוח. שלוות האלהיז'ה היה חלק מהפרופיל הפיסיולוגי שלי באותו זמן. רעת' שהערבים הם חלק מהסבנה לעם של'. לא ידעת או שהו ערך בים בערך מירית ישראל. ידעת' שיש בעיה כללית של ערבים בעלי ושם מהווים אותם. בשלב מסרים פינו אותו, כדי שהארחים של הליגה והונגו לי שם אחר, כדי שהארחים של לא ידעו שאני לוקחת חלק בה".

חופש קץ בישראל

ఈ החמց'ת תחילת להידרדר גם אהותה נסכה אותה לפועלות, החליטו הווים לעשות מעשה ושלחו את שטי' הבנות לזרע פשת קץ בישראל, בקיבוץ המוזה דוקא עם הצד השמאלי' במחנה הפליטי. לא כלך ידעת' עברית ולא הבנייה מה קודה בארץ, אבל נציגי פה מואד. בתקופה של' בארץ פגשתי את ישראל אלוד, שמואל ב'ז'יז'ק שפיר, שאתו ראיינט' ליעתון שערכתי והוא ספר ליל' וללח'. הפגשה איתה חזקה וכי כרgest'ת כאנ' היהת עם גואלה כהה, שהיכת' עוד פרום בארץ הברית. ויא היהת איש מרדומה שודריה אתי לפגוש את כל אנט' וויטן ולרעת' היא השבב עלי' בעל גרש' צעריה שלה, מעין משיכת דרכך. היא דראה את האובייסיביות של' לנושא עם

אולה כהן: "לא רוצה לפגוש אותה"

"אני וסבתה אותה", מספרת גואלה כהן, "אבל זה היה לפני תמן שנים ומואד לא היהנו בקשר. מוא שהייא למכה את צחי קצת פראטה, הוא תחליל ללבת לוחנים ולהתענין בזאת. אבל עכשי' בשאנוי נובדת – או האבל באמות ותחליל שם".

"חכרתי אותה בפעם הראשונה שנגעתי בשנות ה-70 לא' רבתות הברית, לארגן את האופוזיציה נגד השתתקה של אללו שהוו פעילים למען הלייה מושה, ולוי היהת בוגריהם".

"תגעת' כדי לעצב את המוני הדרישה גנרטיבית של מאיר כהן והתגענה של' במושא, והייתי עם לידי והברמי' כשפ' רצנו לאירועים וחילקנו כרזות' במושא. אחרי רבעי' לת' חוא' ליל'צלה' למגנא ואומרה לו שיריד מה, כי דוא' גלחם על תגשא הלא נבן, במקומות להילחן על וכחם של' דזוי' וויטה' לעלה לארץ, וזה נלחם על סטם להוות' דזדים' ברוחה – וו' טענה".

באתו לילה הוא אמר למלומ' לזרוק את כל החומר לפח ואימץ את הגישה של', שבסוף

כהן. "היא הייתה בחורה נחמדה"

תמיד שאלנו את חילודים מה קורה מאה' פגש הקודם. אחת הבנות העברית אמרה: אני שמחות בוגל היפנו'. היא אמרה שאלוי זה לא יפה, אבל בוגל הסבל של העם שלה, טוב שיש גם משווה רע שקרה לנו.

"הילדות ציפתה שהמנוחות יעצרו אותן. ייעשו לה צו נור וינגידו שאין מצב כזה שמשווים מוות עם שמחה, אבל אנחנו לא עשינו כלום. הקבוצה של גונדר היבאה את התגנות שלם למה שהיא אמרה. זה עוד לחם לוחזק את הזהות היהודית שלהם. אנחנו לא מכונים אותם לשום רעה פוליטית. זו הזרמנות ראשונה של היהודים ושל העם לרבים להבין שהצר השני הם גם בני אדם. הקבוצה בת אלכיביז'טו הילידים סייפרו שמדובר במרחך של חמישת החנונות אוטובוס אחד מהמשני, והוא יובילו יהודים יהודים מועלם לא דרא ערבלי לפני זה. וזה עשה להם ממש".

ו איך מתקבל את זה דווקא הולידיי, או
ההיריים שלום?

"בודוך כלל עשימים להם צורחות וצחוקים עליהם. אמרם לילודות: 'נה, תפסידי שיעוד בלט בסביל השתוות הואה?' – וזה הנה שם שומעים ממחברים שלחם בבית הספר. פעם עשינו אודישננס בבית ספר וקיבלונו 12 ייל. רם. אמרנו לום שאנוחנו וודאים לפגוש את הזרם בשבעה הבא. כשהגענו היה רק שלר. מה קרה אחר הדרלים בהפקה שאל: 'מה, אהם ולבכם לרבר עם העבריים ואלאת'?"

איסת החבי קשה ליזכר או לדרי אלגוז
ב'ירושלים והקשה יותר. הנושא של מורה
ירושלמים מסכן הベル והוא לא קשור לעי-
קרונות ארוגן. לפניו שנותים הפסקנו
לעבוד שם. אנחנו גם לא עובדים עם
הומני הקשה, לפחות. יום אחד זה. ביאו
כי הפעילות שלנו חייכת להיות חלק
אינטגרלי מההינוך במרינה. האנשיים
שרוציןatom להתחבר עם ערבים כבר
לא קיימים יותר. נשאר רק הגערץ
הקשה שכאמות רוזה להשות' שינו'.

מה עם קבוצה מסוידות?
אניג אשם, אבל הם לא כל כך רוויזים. אם
אני אנסה לעשוט קבוצה מעטרפה ומאומת אל-
פתה, הדענות מהגד העברי תראה כמו עט מוד-
חלה, לעומת הצד היהודי שלא יבוא, היו ילו-
רים נאים אל-פחד שאמרו לי שהם לא רוויזים
לדבר עם קיבוצניקים, אלא רק עם מנהחים.
כטופו של דבר והקשיב בא מהצד שלנו.
בכוסו של דרב, הזרדים הנחמורים פוג-
שים את הערבים הנחמורים, אין פה באמת
בונש של מואות.

נומה לוי אבא של אחד הולדים בסכונין חושב שצמצם השהותפת של הילד שלו תחויר לו את הארכות ההיסטוריה שלו. רק בוגל זה הוא אישר לו לבוא. ווץ מהשכלה המכמש קיגוני אף אחד לאאמין בכלום. כולם באים עם הששת ומואוד השדגנים. נכון שנחננו לא עוברים עם ילדי אפרת. אבל יש ילדים מואוד ימניים. יש לנו לדוח שאבא שלה ממש אנטי. וזה מאפשר לה לחשוף, אבל הוא מתמודדת עם שאלות לא פשוטות בבייה. דירתה קובצת בצעון שהתגננה למפגנים במשך שנה מותחת לאף של ראש המזעקה שלה".

את נאובית?
 מטבחם, לא נאובית. אני רואה מה
 קורת יש לי הרבה סימני שללה, אבל
 אני יודעת מה המטרה שלי. אני מפחדת
 מהיום שבו יגלו שמייחדו מילדי השלום
 יעשה משהו נורא בזכאו או בפיגועו. אני
 לא יכולה להשתתלט על העתיד של כלם,
 אבל בנסיבות אני רואה את הילידים מלפני
 20 שנה, וזה עשה להם משוגע, הם אנשי
 אחרים. חסר לנו נלסון מנדרלה פה, משני
 הצדדים. אני מוקוה שהוא יזכה אצלנו.
 לפעמים אני חשבתי על זה, יש לי בנו
 טוויה בראש להקים מפלגה לדיאלוג בין
 היהודים לערבים. אני אשמה להיות שרה
 לענייני דרכוקום. *

לשמע

"בשאנדרה הופיע בלאו"ם בניו יורק, היו לי מחשבות איך להרוג אותו, והוא עינה אותן. האדם הזה הוא איש נורא"

"במפגש שנערכ שנתי הפגיעה בישיבת מרכז הרב אחת הבנות הערביות אמרה: 'אני שמחתי': היא אמרה שאולי זה לא יפה, אבל בכלל הסובל של העם שלו, טוב שיש גם משהו רע עוקרה לנו"

ונבחנו צדricsים להחזוק אותם שנתיים, וללמר אותם תיאטרון וגם לדבר איתם רציניות. "גם הגיל בעיתני, כי זה לא ילדי שלום,

בנברון לא בזבז, וזה מושג על ידי היזכרותם בignum 14 או 15. זו משימה לא פשרה. צוריך להזכיר את האמת ולהראות גם שגמישה אינה אפשר להסחזר. אכן אפשר לשוב לשם תחומים של פעילות ולא לדבר על הנושאים שמשמעותם אונתנו. במילך העכורה על עצ' השורשים המשפחתי, ילדה ערביתה את סיפורה שבסא שללה והיה המוכתר של דיר אספן, כשהשכברנו מה זה, נוצר מתח גROL. זה מפגש של אנשים עם שני סיפורים. אני שכאלה בנועור היהודי שמניגע קצת תמים, מת' חיל לשם את הסיפורים של הצד השני מהתמודדר עם זה".
אתם מגבשים לילדיהם דעה פוליטית
שמאלית?

"אנחנו לא מלמורים אותם מה הם צרי"
לכטם להשוב. הארגון גם לא מזכיר שום דבר
לגביו בכוא וסדרנות, אבל אני בטוחה שמי-
שורה אצלנו בארגון יחשוב אהרות כשייה
כעה או במחוסכים. אחד היפויו בישיבת
מרכז הרב בירושלים, הגענו למפגש וכמו

ערודים וערביים. יש לנו עשר סדרנות של ערדים משני הצדדים עם שני מדריכים, אחד ערבי ואחד יהודי, כלפלחות אחד מהם לא איש תיאשרון. עברו אצלו כבר 4,000 נוצרים משני הצדדים שמכירים אחד את שני קצת יותר טוב. הארגון הוקם לפני 2 שנים, והוא היה הרובה יותר סקסי וטרנגי. עברו על הבשא הזה של יהיש רוב ומיעוט. איננו שהיחסים ואלה לא במצב טוב, ומואז רק יודרדו יותר".

"בגל מיו מהצדדים?"
 "יהודים קשא יותר להיות בריאלוג".
 "למה, כי אנחנו הרבה במספרם יותר"
 "לא רצח להגיד שאנו הרבה הרעים, לפחות
 צד שני יש דברים כאלה בספר, במילוי
 כל הגכה, וקשה להסביר את זה".
 אפשר לעשות הצענות, למה לדבר עם
 ילדים דודקא עיל גנבהץ?
 "כ"י זו האמת שלם. המורה שלנו היה
 והופיע בתני ספר ולתביה משוחה אמיתי
 ישנה. עצם העובדה שהם עומדים על
 בכמה זה יפה אבל זה בלוף. וזה בולשיט.
 אנחנו מסבירים ליהודים שיש ארגונים
 משחקים טניס וטש כלא שמכניםיסט
 וחותם לחדר שלושה ימים ורק מדברים.

הכבוד היא זו שמכובילה אותו למקומות
הרעיים. בסופו של דבר, עד שלחם לא
יהיה יותר טוב, גם אנחנו נמשך בקסם
בזרופה שלנו. אני יודעת שבמנדרינה אגנדו רוב
מלול מיעוט, אבל באחדו אנחנו מיעוט מול רוב
לא פלא שאנו חסן קצת דפוקים. היהודים הם
כמו ילד מוכת החזירים אמרורים כמו שקיבל
מצחת, גם ייבץ אחור כ".

החוקי שבדיאלוג

לפבי עשור ול מהפר נוסף בחיה, בתקודשים וגדרשה מבعلاה והלה בקייריה ווישוה בארגון "ילדי השлом", לאחר שמייסdotת הארגון נסקרה באופן פגאומי. אחר ארבעה דיאינזוט קבלת הפקה לווין בוסטקיין' למגנתה הארגון הצעירה נס לוצאות המקנזי שמדרב את גולדברט.

"הם רואו בקורסות החיים של' שאני מביר' נה גם בתיאטרון, גם בהדרכה וגם בניהול חשבונות, והכינו שאני יכולת להסכים ככוף. או הם הציעו לי את המשרה והתחלה תי לפני עשור. העיקרון שלנו הוא לעשות סדנאות תיאטרון משותפות לבני נוער